

- 120 Ultor in actores ex pietate fuit.
 Ast ego de propriis inimicis non mihi posco
 Vindictam, nec eos aspera quero pati.
 Ad tormenta reos nolo revocare, lucrentur
 Nequicie penas invidieque sue.
- 125 De penis aliis credas, unum rogo de me,
 Contra me penas, queso, require, pater.
 Queso, pater, suspende reum, fluat unda cruoris,
 Qui solet ad celos crimina tanta loqui.
 Pix ardens, oleum fervens, crux ardua, mucro
- 130 Pungens, flamma vorans noxia membra necent.
 Me, pater, absolvis a crimine, si mihi parcis;
 Fraude carere probas, si cruciari negas.
 Non aliquis merito debet patricida vocari,
 Quem dignum sola morte perire putes.
- 135 At si conpateris ex te genitis quasi menbris,
 Non tua membra scias, que vitiosa notas'.

Condempnatio Antypatris per productionem
 testium.

U

Iussu cuius adest Nycolaus, qui ratione

Obviet Antypatri, condoleatque patri.

Respondens igitur cauto sermone reflexit

Ad veniam flexos a pietate viros.

- 5 Fraterne necis invidiam transfudit in illum,
 Rethoricis phaleris ista loquendo proban(s).
 Quod si quos moveat pietas, miseris mise(reri)
 Condecet, illorum qui periire dolo;
 Iniusta de morte sua qui flendo requirun(t)

- 10 Vindictam fieri, morte perire reum.
 Si iudex hunc absolvit, dabitur domus omn(is)
 Regia tormentis naufragiisque novis.

Affines et germani rex ipse salutem

Cuius contempsit, plurima dampna ferent.

- 15 Ad pictas igitur phaleras conversus et artem
 Rethoricam, clausit ordine multa bre(vi).
 Verbis versutis animas velut extrahit ho(rum),
 Quos dolus Antipatri sustulit arte pa(ri).
 Qui misero questu subsellia queque rep(lerunt),
- 20 Insontes clamant se periisse dolo.
 Testibus ornatis se clamant esse grava(tos),
 Scripta referta dolis missa fuisse patri,
 Que scripsit, que composuit, que legit in aur(es)